

до Търново. Само едната мисъл, че ще се отдѣлямъ отъ дружината и пакъ щѣхъ да се катеря по вчерашния пжтъ, ме привеждаше въ отчаяние.

Безъ да губя врѣме, отидохъ при подполковникъ Калитина и го помолихъ да ходатайствува за да се отмѣни назначението ми.

— Добръ, вий ще останете при дружината, ми каза той, азъ ще доложя на генерала, че ми трѣбате.

Като че цѣло брѣме падна отъ гърба ми. Азъ бѣхъ увѣренъ, че щомъ дружинния командиръ кажеше въ щаба за отмѣнение на моето назначение, то щѣше да се сбъдне.

Тѣй, дѣйствително, и стана. Въмѣсто мене бѣше назначенъ подпоручика отъ 1-а дружина Дѣловъ. Още въ сѣщия день, обаче, получихъ ново, пакъ не по характера ми, назначение: да ходя съ команда войници по селата за продукти, — по при все това азъ бѣхъ доволенъ, защото оставахъ при дружината. Съ команда отъ 20 человекъ азъ заминахъ къмъ западъ въ прибалканскитѣ села за продукти. За главенъ центръ бѣхъ избралъ с. Юртчин, отстояще на около 6 версти отъ Х.-Боазъ. Селенитѣ се бѣха испоплашили и испокрили изъ къщата, когато видѣли приближающата се къмъ селото имъ команда, но щомъ се научиха че сме българи, всички се събраха на площадъта, около черквата, гдѣто се бѣше спрѣла командата.

Когато обявихъ на събравшитѣ се при мене чорбаджии за цѣлѣта на моето идване, тѣ въ единъ гласъ извикаха.

— Далъ ни Господъ. Всичко имаме, всичко е ваше, зеръ не сте турци, наши сте и др. т.

Измежду тѣхъ се отдѣлиха нѣколко человекъ — по-видни селени и почнаха да даватъ заповѣдъ на другитѣ:

— Ти, Иване, ще донесешъ за „юйската“ толкова оки хлѣбъ и болгуръ. Ти, Петре, — сирене и масло. Ти, Георге, — брави, хлѣбъ и др. т.

Наедно съ тия распореждания, чорбаджиитѣ, по моето искание, изпратиха нѣколко человекъ въ ближнитѣ села да поканятъ жителитѣ имъ и тѣ да донесатъ за българската „юйска“ своята лепта.

На слѣдующия день, къмъ опрѣдѣления часъ, тукъ имаше събрано голѣмо количество всевъзможни продукти, отъ всичко каквото имаха селенитѣ. Имаше още 20—25 брави овци и нѣколко глави едъръ добитъкъ. Азъ никакъ не очаквахъ такъвъ резултатъ отъ моята командировка. Това ме караше да вѣрвамъ,